علیه السلام انه خرج الی اصحابه ذات یوم فرحا مستبشرا
وهو یضحک ویقول لن یغلب عسر یسرین وهذا یدل علی
ان الیسر الثانی مغایر للاول بخلاف العسر بناء علی ما اشتهر
من النکرة اذا اعیدت نکرة کان الثانی غیر الاول والمعرفة
اذا اعیدت معرفة کان الثانی عین الاول وعلیه قول
الشاعر شعر اذا اشتدت بک العسری ففکر فی الم نشرح
فعسر بین یسرین اذا فکرته فافرح بیت شکوفه کاه
شکفتست بضمتین بمعنی المتفتح لانه من شکفتن بضمتین
بمعنی التفتح بالترکی آچلمق لا بمعنی الفتح بالترکی آچمق وهن
قال بمعنی الفتح لم یعرف المعنی وکاه خوشیدن اسم
مفعول من خوشیدن بالترکی بورشمق ومن قال فی
شرحه یاس دیژمرده شدن لم یات بمعنی اللفظ
وقت بر بنه استه ای عریان من لباس الورق والزهر
والثمر ووقت پوشیدن بلباس الاوراق والازهار
والاثمار وحال آلانان کذلک بصیر فقیرا تاج وغنیا
تاج کنت فاعلم ضمیر کدایی ای بادر تعزیتم کن التعزیة
اعطاء العزا ای الصبر عند وقوع المصایب چه حاجی
تهنیتست التهنئة ضد التعزیة ای الدعاء بالبرکة والخیر
عند وقوع الرفعة والمناصب انگاه کرتو دیدی غم نانی
داشتم وهو هم قلیل وامروز تشویش جهانی وغم
بعض النسخ جانی بدل جهانی مثنوی اکردنیا تباشد درد
ندیم للفقر وکر باشد بماشی بکسر المیم بمعنی المحبة یاری
بندیم فان الغلب تتعلق بها فنصیر مقیدا الوصل بلا یاری
بیاء الوصل زین جهان آشوبتر آشوب بالمد بمعنی الخلط
والهرج والمرج یقال فی وصف المحبوب شهر آشوب
ولفظ تر للتفضیل لیست ومن قال فی شرحه مراد فی
آسیب بمعنی الفتنة والمحنة لم یات بمعناه حقیقة که رنج

خاطرست اد حرف شرط بمعنی اکر کذا فی بحر الغرایب مست
واصله وار حذف الف کذا فی بحر الغرایب فی بیان لفظ ور
نیست ومن قال اصلها اکر واکر فقد غفل عن الاصل والفرع
قطعه مطلب بفتح الطاء کر تو انکری خوانی جمله
معترضة جز قناعت مفعول مطلب که دولتیست معنی
بمعنی منه مضمر کرغنی زر بدامن افشاند للتصدق تا نظر در
ثواب او نکنی ای لا تنظر الی ثوابه ولا تطلب المعنی طمعا للثواب
کز بزرکان سخنیدع ام بسیار تعلیل للبیت السابق
صبر درویش به کم بذل غنی فان الحباب شدید و
الفقر اولی حکایت لبست فاطمة رضی الله عنها
ذات یوم شملة خلقا قد خیط ورقع باثنی عشر مکانا فیها
بسعف ورق النخل فلما نظر الیها عمر رضی الله عنه قال
ان قیصر وکسری واعوانهما یلبسون الحریر وانت رسول الله
علیه السلام فی شملة من صوف وقد خیط باثنی عشر
مکانا بسعف ورق نخل فلما دخلت فاطمة قالت یا رسول الله
الا تری ان عمر یتعجب من لباسی فقال النبی علیه السلام
یا عمر دع ابنتی لعلها تکون فی الخیل السابق بیت اکر بیان
کند بهرام کوری بالکاف الفارسی وبیاء الوحدة بالترکی
قولان واعلم ان لفظ کند لتضمنه معنی الجعل یتعدی
هنا الی مفعولین فعاله بهرام ومفعوله الاول کوری
ومفعوله الثانی بریان نه چون بای بی لخ بفتحتین بمعنی
الجراد باشد زموری وذلک لان الاعتبار عند الله تع
بالفقیر وتصدقه لا بالغنی الطاغی وتکبره حکایت
یکی رادوستی بیاء الوحدة بود که کل دیوان کردی بیاء
الحکایة مدتی اتفاق دیدنش نیفتاد ای لم یرنی زمانا مدیدا
کسی کفت فلان رادیدی شد که ندیدی ای مضی زمان کثیر
ما رائیته کنت من اورا نمی خواهم که می بینم قضارا ای

Copyright King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)